

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 7Csp/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218207358
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1218207358.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Y. P., G.. XX.XX.XXXX, K. N. XXXX/XX, K., o zaplatenie 841,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 841,46 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 05.12.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté tunajším súdom samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 29.09.2018 sa pôvodný žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 841,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.12.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, titulom porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke.

2. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalobca uzatvoril dňa 18.05.2015 so žalovanou zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 747,99 eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (mobilný telefón). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 30,54 eur. Celková suma, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť bola vo výške 1099,44 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky, riadne a včas, žalobca listom zo dňa 28.09.2015 - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Vzhľadom ku skutočnosti, že k úhrade dlžných splátok ani v dodatočnej lehote nedošlo, žalobca úver dňa 19.11.2015 zosplatnil, o čom listom zo dňa 29.11.2015 informoval žalovanú. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na úrok z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 841,46 eur.

3. Uznesením zo dňa 18.01.2019, č.k. 7Csp/127/2018-86 súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená v súlade s § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, nevyjadrila.

5. V súlade s ustanovením § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Pôvodný žalobca so žalovanou uzavrel dňa 18.05.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku v dohodnutej výške 747,99 eur. Celková suma, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť bola vo výške 1099,44 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v pravidelných 36 mesačných splátkach po 30,54 eur.

8. Nakoľko žalovaná porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zmluvy o pôžičke, žalobca listom zo dňa 29.11.2015 oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 19.11.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy č. XXXXXXXX a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 854,26 eur.

9. Súd mal na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017 a oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2018 za preukázané, že žalovaná pohľadávka bola postúpená na žalobcu.

10. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

15. Súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, že žaloba žalobcu je čo do základu aj čo do výšky podaná proti žalovanej dôvodne. V konaní bolo preukázané, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu a dlh žalovanej vznikli z ich záväzkového vzťahu (zo Zmluvy o pôžičke), do ktorých ako veriteľ vstúpil podnikateľský subjekt v rámci výkonu jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná ako dlžník. Nakoľko žalovaná nespĺnila svoj dlh do dátumu určeného v upomienke, úver sa stal splatným. Celková dlžná suma žalovanej voči žalobcovi predstavuje sumu 841,46 eur s príslušenstvom.

16. Na základe vyššie uvedených skutočností súd považoval za nesporné, že žalobcovi vznikla voči žalovanej uplatnená pohľadávka v sume 841,46 eur. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

17. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Keďže žalovaná sa so zaplatením dlhu dostala do omeškania, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, o ktorých súd rozhodol podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., vo výške 5,05% požadovanej žalobcom.

22. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku osobou súdneho úradníka samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku).